

въпроси, ще се събира Велико народно събрание.

Народнитѣ представители приеха, всички граждани да гласуватъ, а не само богатитѣ, ученитѣ и имотнитѣ, както предлагаха нѣкои.

Конституцията, казва, че българското княжество е свободна държава. Робство не се позволява. Ако нѣкой робъ стѣпи на българска земя, той веднага става свободенъ.

Децата на всички граждани, момчета и момичета, трѣбва да посещаватъ училището и без друго да се научатъ да четатъ и пишатъ. Който не праща детето си въ училище, глобява се отъ кмета на общината.

Конституцията забранява на българскитѣ деца да останатъ прости и неграмотни.

Най-сетне конституцията се изработи. Великото учредително събрание я прие и всички народни представители я подписаха

Въ края на работата събранието реши столица на българското княжество да бѣде **София**, защото е на центъра на Балканския полуостровъ, пѣпъ на българскитѣ земи и държи главнитѣ кръстопѣтища отъ Бѣлградъ за Цариградъ и отъ Дунава за Солунъ.

Ето и князь Дондуковъ съ бѣлъ калпакъ на глава, яхналъ високъ охраненъ конь, придруженъ съ много офицери и чиновници, пристига въ събранието. Всички го посрѣщатъ съ плѣскания и ура. Князътъ благодари на събранието, че е изработило основния законъ и съобщава, че на другия день—17 априлъ ще се избере князь на България.

Какъ биде избранъ първия български князь, ще видимъ до пѣти.